

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἐτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι...	»	12
Διὰ τὰ δημόστ. καὶ δημ.		
γραφεῖα	»	15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει	
ὁ στίχος	λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ.	
κατ' ἀποκοπήν.	

Ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ, ἣν ἐπήνεγκεν ὁ σεισμός τῆς νυκτὸς τῆς 15ης ὑπερμεσοῦντος εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς Πελοποννήσου, ἔνθα κῶμαι καὶ χωρία τέως ἀκμάζοντα μετέβαλεν εἰς σωρούς ἐρειπίων ὑπὸ τὰ ὅποια ἑκατοντάδες ὑπάρξεων ἐτάφησαν καὶ περιουσίαι δι' ἰδρώτων καὶ μόχθων κτηθεῖσαι κατεστράφησαν, ἐξεδόθη καὶ ἐτοιχοκollήθη εἰς τὰ κεντρικώτερα τῆς πόλεως μέρη ἢ ἐξῆς ἐκκλησίαις εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μας.

Συμπολεῖται !

Τὰ σπαραξικάρδια ἀποτελέσματα τοῦ καταστρεπτικοῦ σειμοῦ τῆς 15 Ἰσταμέου μηνὸς καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα εἰσὶ δυστυχῶς ἀνώτερα πάση περιγραφῇ. Πολλὰ πόλεις καὶ χωρία ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ κατέστησαν σωροὶ ἐρειπίων· χιλιάδες οἰκογενειῶν ὑπαῖθριοι λιμώττονσιν, εὐποροῦντες οἰκογενειάρχαι τῶν πάντων ἐστερήθησαν, τὸ δὲ πάντων θλιβερώτατον ἑκατοστὺς θυμάτων ἐπηύξησαν τὰ δευρὰ τῆς θεομηνίας ἐκείνης καὶ εἰς βαθύτατον πένθος ἐβύθισαν ὁλοκλήρους πληθυσμούς.

Ἡ Σ. Κυβέρνησις πληροφορηθεῖσα τὸ θλιβερόν τοῦτο συμβᾶν ἔσπευσεν νὰ συστήσῃ πανταχοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σειμοῦ ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐνετείλατο δὲ καὶ ἡμῖν τηλεγραφικῶς ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν σύστασιν ὁμοίων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῷ φιλανθρωπικῷ τούτῳ σκοπῷ. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξελέγησαν ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνταῦθα οἱ ἀξιότιμοι συμπολεῖται κ. κ. Δημ. Βαφιαδάκης Δήμαρχος, Γεώργιος Σίτος, Διευθύνων τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Κ. Παπαρικολῆς Βουλευτής, Π. Δουζίνας Τελώνης, Ἐλπ. Λαδόπουλος Διευθυντής τῆς Ἀεροπολικῆς Ἐται-

ρίας, Π. Κοσμορόζης ἱατρός, πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Ἐμμ. Ζερβουδάκης, Νικόλαος Πετρόπουλος, Κωνστ. Κρίνος, Ἀντώνιος Καλλοκορέσης Ἐμποροὶ καὶ Τραπεζίται, Γεώργ. Βέλτσος, Ἰωάν. Ἀποστόλου, Κωνστ. Τσιροπινᾶς, Δημ. Χρυσός, Θεόδωρ. Καλοντᾶς Ἐργοστασιάρχαι, Ἐμμ. Ἐλευθεριάδης Δικηγόρος καὶ Γεώργ. Καλούδης Πράκτωρ, οἵτινες μεθ' ἡμῶν θέλουσι ζητήσῃ τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν, πεποιθότες εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῆς πόλεως ταύτης ἅτινα πάντοτε διέκρινον ἐν ὁμοίαις θλιβεραῖς περιστάσεσι ταύτην.

Συμπολεῖται !

Ἡ περίστασις εἶναι τοσούτῳ δεινὴ καὶ αἱ ἐπελθοῦσαι συμφοραὶ τοσούτῳ μεγάλαι ὥστε καὶ τὸ λεπτὸν τῆς χήρας ἔχει σοβαρὰν ἀξίαν· πρόκειται δι' αὐτοῦ νὰ τραφῇ πεινῶσα ἀδελφὴ καὶ καλύψῃ τὸ σῶμά του γυμνὸς καὶ ῥιγομαχῆς ἀδελφός.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 20 Αὐγούστου 1886.

+ Ὁ Σύρου ΜΕΘΟΔΙΟΣ. Ὁ Νομαρχὼν ΣΑΓΙΑΚΑΣ. Ὁ Προεδρεύων ΜΠΑΙΡΑΣ. Ὁ Εἰσαγγ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ.

Ἐλπίζομεν ὅτι πάντες οἱ εὐποροὶ συμπολεῖται μας ἀναλογιζόμενοι τὰ δεινοπαθήματα τόσων θυμάτων τῆς ἐνσκηψάσης θεομηνίας εὐχαρίστως θέλουσι προσέλθει ἄρωγοὶ τῆς δυστυχίας καταθέτοντες ὅ,τι εὐαρεστοῦνται ἐκ τοῦ περισσεύματός των εἰς τὴν συστάσαν ἐπιτροπὴν. Εἶναι ἀνάγκη μετὰ προθυμίας νὰ ἔλθῃ ἄρωγός καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν, ἥτις πράγματι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς καὶ γενναιότητος προσέδραμεν εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ περιθάλψιν τῶν καταστραφέντων ἀποστείλασα τὴν ἐπιούσαν τῆς συμφορᾶς σκηνᾶς, ἄρτον, χρήματα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀπητέτο, εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς καταστροφῆς, ἐφ' ᾧ καὶ δίκαιος ὀφείλεται αὐτῇ ἔπαινος.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 95 ἐγκυκλίου τῆς 20ῆς Ἰουλίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, δι' ἧς παραγγέλλονται αἱ Τελωνειακαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ μὴ δέχωνται διασαφήσεις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, οὔτε πράξεις διαμετακομίσεως ἐὰν αὗται δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ γνησίου ἀντιγράφου τοῦ τιμολογίου τῶν ἐμπορευμάτων ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ παραλήπτου ἢ τοῦ ἀποστολέως καὶ δηλοῦντος ἐκτός τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως καὶ τοῦ τόπου ἐνθα παρήχθη τὸ ἐμπόρευμα, προσέτι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς φορτωτικῆς τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἢ τοῦ πλοιάρχου τοῦ ἱστιοφόρου διὰ τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολάς, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς (*destination*).

Σκοπὸς τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς ταύτης, καθ' ἣν ῥηθεῖσα ἐγκύκλιος διαλαμβάνει εἶναι τὸ νὰ γνωρίσῃ ἡ κυβέρνησις ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ ποσὰ καὶ τὴν ἀξίαν τῶν παρ' ἐκάστης ἐπικρατείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐκάστην ἐπικράτειαν ἀποστελλομένων ἐμπορευμάτων, ἐν ἄλλοις λόγοις ἀκριβῆς στατιστικὴν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἀκριβὴς στατιστικὴ εἶναι ὠφέλιμος χρησιμεύουσα ὡς ὁδηγὸς πρὸς βελτίωσιν τῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν ἐμπορικῶν ἡμῶν σχέσεων· ἀλλ' ἡ ὠφελεία αὕτη βεβαίως δὲν ἀναπληροῖ καταρνεῖς ζημίας δυνάμενας νὰ προέλθωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον διὰ μέτρων βλαβερῶν καὶ ἐν μέρει ἀνεφίκτων, ὡς εἶναι τὰ διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης προτεινόμενα. Φοβούμεν δὲ ὅτι εἶναι βλαβερὰ καὶ ἀνεφίκτα, πρῶτον διότι ἐπιφέρουσιν βραδύτητα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας καὶ δεύτερον διότι καθιστῶσι πασίγνωστα ἐκεῖνα, ἅπερ ὁ ἔμπορος ἔχει συμφέρον νὰ μὴ γνωρίζωσιν οἱ συναγωνισταὶ του, ὡς θέλομεν ἐκθέσει ἀρχόμενοι ἀπὸ τὰς

ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ.

Ἡ ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς πᾶσαν μὲν ἐργασίαν εἶναι ὠφέλιμος, ἀλλ' εἰς τὸ ἐμπόριον κατὰστατο ἀπαραίτητος καὶ πολλάκις ἐμπόρευμα πωλεῖται ἐπωφελῶς διότι φθάνει εἰς τὸν πρὸ ὅν ὅρον ταχέως, ἐνῶ ἄλλο ἀπαράλλακτον φθάσαν βραδύτερον ἀποβαίνει ἐπιζήμιον. Τοῦτο δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἰδίως ὅμως καταφαίνεται εἰς τινὰ εἶδη ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, οἷον τοὺς τεταρχειευμένους ἰχθῆς, τοὺς νωποὺς καρποὺς καὶ τὰ τεταῦτα.

Παρὰ τοῖσι πὺν Κυβέρνῃσις κερδομένη τῆς προόδου τοῦ ἐμπορίου πρέπει νὰ ἀφαιρῇ πᾶν ἐμπόδιον ὅπως καθιστᾷ ταχεῖαν τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν, περιορίζοντα τὰς Τε-

λωνειακὰς διατυπώσεις μόνον εἰς τὰς ἀπαραίτητους ἀναγκαίας πρὸς φρούρησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ πρόληψιν τοῦ λαθρεμπορίου, αἱ δὲ περιττέον τούτων διατυπώσεις ἀποβαίνουν ἐπαχθεῖς καὶ ἐπιζήμιοι ὡς φυγαδεύονται τὸ ἐμπόριον. Ἡ Τελωνειακὴ Ἑνωσις (*Zoll-Verein*) τῶν πρώην διαφόρων Κρατῶν τῆς Γερμανίας τὴν ἄρσιν τῶν Τελωνειακῶν διατυπώσεων ἐν μέρει ἐσχόπει πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ Γερμανικοῦ ἐμπορίου· οἱ δὲ ἐλεύθεροι λιμένες ἐπισύρουσι τὸ ἐμπόριον οὐ μόνον διὰ τὴν ἐκ τῶν δατμῶν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑλλείψιν τῶν ὀχληρῶν διατυπώσεων.

Οἱ Ἕλληνες ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς ἡμῶν θέσεως ἐνεργοῦντες διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον μετὰξὺ Ἑυρώπης καὶ Ἀνατολῆς ἀνάγκη νὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς προσερχομένους ξένους ἐμπόρους πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν· καὶ οὐχὶ νὰ παρεμβάλλωμεν προσκόμματα. Ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀγοράζων ὑπὸ διαμετακομίσιν ξένος ἔμπορος εἰς ἀρκετὰς ὑποβάλλεται διτυπώσεσιν ἀναγκαίαις θεωρηθείσας πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ οἷτινες εὐκταῖον ν' ἀπλοποιούντο, ἐὰν δὲ οὗτος καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη ὑποβληθῇ βεβαίως θέλει τραπῇ πρὸς πρόβλεψιν τῶν ἐμπορευμάτων του εἰς ἄλλας ἀγοράς, αἷτινες εἰς ὀλιγωτέρας ἐνοχλητικὰς διατυπώσεις ὑποβάλλουσιν αὐτόν.

Ὡς παράδειγμα ληφθήτωσαν οἱ ἐκ Κρήτης καὶ τῶν νοτίων Σποράδων ἐρχόμενοι εἰς Σύρον ἔμποροι, οἷτινες διαβαίνοντες ἀγοράζουσιν ἐμπορεύματα καὶ αὐθημερὸν ἀναχωροῦσιν εἰς Σμύρνην. Ἐὰν οὗτοι ὑποχρεωθῶσι νὰ καταναλίσκωσι τὸν πολύτιμον αὐτῶν χρόνον εἰς τελωνειακὰς δια-
(ἰκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα σφοδροὶ βόρρειοι ἄνεμοι ἐπικρατοῦσιν. Εἶναι λίαν ὑγιεινοί, ἀλλὰ ἐνοχλητικοὶ σφόδρα διὰ τοὺς ταξιδεύοντας.

— Τὸ πολεμικὸν Ὀθωμανικὸν ἀτμόπλοيون «Βαβέλ» μεταφέρων ἐκ Πρεβέζης εἰς Σμύρνην διςχιλίου στρατιώτης κατέπλευσεν χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν λιμένα μας παρὶσταν ἕνεκα τῶν ἐπικρατούντων σφοδρῶν βορρείων ἀνέμων. Φέρει πυροβόλα πέντε καὶ πλήρωμα 150 ἀνδρῶν.

— Τὴν περελθούσαν Τετάρτην διὰ τοῦ ἐκ Μασσαλίας καταπλεύσαντος ἐνταῦθα Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ὁ ἄρις διςισθὲς πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀθῆναις *Comte de Montolon* καὶ ἀναχώρησε τὴν ἐπιούσαν δ' αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Ἴρις» διὰ Πειραιᾶ. Ἀμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ ὁ ἀξιότιμος ὑγειονόμος κ. Κριεζῆς μετέβη εἰς τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἀπεβίβασεν αὐτὸν διὰ τῆς λέμβου τοῦ ὑγειονομείου, τὴν δὲ ἐπιούσαν ἐπεβίβασεν αὐθὺς εἰς τὴν

«Ιριδα» πρᾶστων αὐτῶ συνάμα πᾶσαν ἐρικτὴν περιποίησιν. Ὁ κ. Πρεσβευτὴς δὲ ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ τόν κ. Κριεζῆν ἐκφράσας αὐτῷ τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀφίκετο ἐνταῦθα ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πεμφθεῖσα, συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐν τῶν μηχανικῶν Γκοττλὲν, Κελλενέκ καὶ Μαρκοπούλου, τῶν μὲν δύο πρώτων Γάλλων τοῦ δὲ τρίτου Ἑλλήνου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἄμα ἀριχθεῖσα προεβη εἰς τὴν εξέτασιν τῆς τε καταπεσοῦσης ἀποθήκης ὡς καὶ τῆς ἐτέρας τῆς ἐτι σωζομένης. Καὶ περὶ μὲν τῶν αἰτίων τῆς καταπτώσεως τῆς πρώτης ἐπεφυλάχθη νὰ ἀποφανθῇ μέχρι οὗ τὸ ἔδαφος αὐτῆς καθαρισθῇ ἐκ τῶν σεσωρευμένων ἐρειπίων, τὴν δὲ ἐτέραν ἐχαρκτηρίσεν ὡς ἐπισφαλὴ καὶ συνεπὶς κατεδαφιστέαν, ἀφοῦ προηγουμένως διέταξε νὰ ὑποστηριχθῇ αὕτη κατὰ τὰς πλευρὰς δι' ἰσχυρῶν δοκῶν ὅπως μὴ συμβῇ πρόωρός τις πτώσις, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐπανέλθει ὅπως γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταπτώσεως ἄμα τῷ καθαρισμῷ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς.

— Ἐνεκα τῶν θρυλλουμένων ὅτι καὶ τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ «Λεωτσάκου» ἀνεγειρόμενον δημοτικὸν κτίριον δὲν οἰκοδομεῖται κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, λέγεται ὅτι καὶ τοῦτο θέλουσιν εξετάσει κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδόν των οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως σταλέντες μηχανικοί.

— Μετὰ δέληνον περίπου προφυλάκισιν ἀπεδόθη τέλος προχθὲς εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας ὁ συμβολαιογράφος Εὐστάθιος Ζαχαρόπουλος μετὰ τοῦ συγκατηγορουμένου του Ν. Σαλάχα. Τίμιος καὶ ἐνάρετος ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ εἶναι ἀνίκανος οὐχὶ νὰ διαπράξῃ ἀλλὰ διανοηθῇ ἐγκλημα μικροῦ δειν παρέρυτο εἰς τὸ βράθρον δι' ὑπόθεσιν ἀτυχῆ, δι' ὑπόθεσιν παρεξηγηθεῖσαν. Ἄν ποτε ἡ μικρὰ βραδύτης τῶν δικαστηρίων συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνκαλύψιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, τοιαύτη περίστασις εἶναι ἡ προκειμένη. Τὸ δικαστήριον μετὰ ὥρμον σκέψιν πεισθὲν ὅτι τὸ δίκαιον ἦτο ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἀπήλλαξεν αὐτοὺς ἐπισπασάμενον οὕτω τὰς ἐπεφυρκίας τῶν πολλῶν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν δικαιοθέντων.

— Ἡ πενομένη τάξις τῶν συμπολιτῶν μας μαστίζεται ὑπὸ πυρετῶν. Κατὰ τὴν πληροφορίαν ἀξιοπίστου καὶ εὐπολήπτου ἀνδρὸς πολλοὶ ἐκ τῶν πασχόντων ζητοῦσι τὴν σιδρομὴν τῶν δημοτικῶν ἱατρῶν, ἀλλ' αὕτη ἢ οὐδὲν γορηγείται ἢ λίαν ἐλλιπῶς. Πιστεύομεν ὅτι τοῦτο συμβαίνει οὐχὶ διότι ὁ ἕτερος τῶν δημοτικῶν ἱατρῶν ἀρνεῖται νὰ παρέχῃ τοῖς πάσχουσιν τὴν σιδρομὴν του ἀλλὰ μᾶλλον διότι δὲν ἐπαρκεῖ, τοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Σταυρίδου πρὸ πολλοῦ ἀσθενούντος. Ὅπως δὴ ποτε πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα φροντίς ἵνα καὶ φάρμακα χορηγῶνται τοῖς πτωχοῖς καὶ ἱατροὶ συντρέχωσι ταχέως καὶ προθύμως, διότι εἶναι σκληρότατον νὰ χάνωσι τὴν ζωὴν των ἄντα ἀνθρώπινα διὰ τὴν ἄλλειψιν τῶν μέσων τῆς θεραπείας.

— Καὶ πάλιν προχθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον εἶχομεν θορύβους, σπασίματα θυρῶν ἐνός ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ξενοδοχείων καὶ πυροβολισμοὺς κατὰ τοῦ ξενοδόχου τυχαίως διαφυγόντος τὸν κίνδυνον, διότι δὲν εἴμπορεσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐπιθυμίας τῶν παλληκαριῶν. Τοιαῦται σκηναὶ οὐχὶ σπανίως ἐπαναλαμβάνονται ὑπὸ ὀλίγων ἀνθρώπων ἔργον ἔχόντων τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας καὶ τὴν παρενόχλησιν, μέχρι κινδύνου τῆς

ζωῆς των, τῶν ἄλλων οἵτινες πᾶν ἄλλο σκέπτονται ἢ νὰ διαπληκτίζωνται μετ' ἐκείνων οἵτινες μεθύσκονται διὰ νὰ ξεθυμάνουν εἰς βάρος τῶν ἀποκλήρων τῆς κοινωνίας πλασμάτων. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀδυνατεῖ μόνη νὰ σωφρονίσῃ τοὺς ἀρειμανίους τούτους· ἀνάγκη ὅθεν νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ καὶ δι' αὐστηρὰς καταδιώξεως καὶ παντὸς προληπτικοῦ μέτρου παραδειγματίζῃ αὐτοὺς ὅτι δὲν δύνανται ἀτιμωρητεῖ νὰ κάμνουν τὸ κέφι των εἰς βάρος καὶ μὲ κίνδυνον τῶν ἄλλων.

— Ἡ συνάδελφος «Πατρίς» ἀναγγέλλουσα εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὴν ἐκδοσιν τοῦ «Πολίτου» καὶ «Ἠλίου» προτεθῆκεν ὅτι ἀνήκοντες ἀμφοτέρω εἰς τὴν ἀντιδημαρχικὴν μερίδα βιαίως ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Δημάρχου Βαφιαδάκη καὶ τοῦ γραμματέως τῆς δημαρχίας Ἀργυράκη ἐν ἀπορίᾳ δὲ εὐρισκομένη περὶ τοῦ λόγου τῆς ταχείας ἐπιθέσεως καὶ τῆς σιωπῆς τῆς φίλα τῷ Δημάρχῳ φρονούσης «Πανόπης» τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυράκη γραφομένης, πιστεύει ὅτι, ἂν σκοπὸς τῆς ταχείας ἐπιθέσεως εἶναι ἡ προπαρασκευὴ τοῦ δημοσίου διὰ τὰς μελλούσας δημοτικὰς ἐκλογὰς, λίαν ἐνωρίς ἤρχισαν, ἀποδίδει δὲ τὴν σιωπὴν τῆς «Πανόπης» εἰς τὸ ὅτι αὕτη θέλει νὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς νὰ ἐξαντληθῶσι μέχρι τῶν ἐκλογῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν «Πολίτην» ἠθέλαμεν εὐχαριστήσῃ τὴν συνάδελφον μᾶλλον ἂν καθολοκληρίαν ἐσιώπα τὴν ἐκδοσὶν του. Ἀφοῦ ἀπῆλθον νὰ πράξῃ τοῦτο ἐνδέοντι τίς ἡ ἀνάγκη νὰ μᾶς ἐνθυμηθῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τριῶν φύλλων καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ τετάρτου; Ἄλλως τε οὔτε βιαίως οὔτε ὑβριστικῶς ἐπετέθημεν κατὰ τοῦ Δημάρχου, ὡς παρ' ἄλλοις εἰθίσται, ἀλλὰ μᾶλλον ἠθελήσαμεν νὰ παράτχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν πιστὴν εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, εἰκόνα τὴν ὁποίαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται τῆς πόλεως ταύτης, ἐφαντάζοντο καὶ ἐγνώριζον δὲν εἶχον αὐτὴν ὅμως ἐγγράφιν. Κατὰ δὲ τοῦ κ. Ἀργυράκη οὐ μόνον δὲν ἐπετέθημεν ἀλλ' οὐδὲ ἐφαντάσθημεν ποτε νὰ γράψωμεν τι, διότι οὔτε πολιτευόμενον πρόσωπον εἶναι οὔτε ἀφορμὴν τινα ἔχομεν κατ' αὐτοῦ, ἀποσπόμεν δὲ πῶς ἡ συνάδελφος ἔγραψεν ὡς γεγονὸς ὅ,τι ἡμεῖς δὲν ἐφαντάσθημεν. Μάταιος δὲ νομίζομεν ἦτο καὶ ὁ κόπος τῆς συναδέλφου ν' ἀνακαλύψῃ τὸν λόγον τῆς ἐπιθέσεως ἀφ' ἐνός καὶ τῆς σιωπῆς τῆς «Πανόπης» ἀφ' ἐτέρου, ἀφοῦ καὶ τὸ μὲν καὶ τὸ δὲ ἀλλότρια ἐαυτῆς θεωρεῖ. Καὶ διὰ τὰ τάχα φρονεῖ ἀποκλειστικῶς ὑπόχρεον τὸν συντάκτην τῆς «Πανόπης» νὰ ἀντεπεξέρχεται κατὰ παντὸς κατὰ τοῦ Δημάρχου γράφοντος; ἂν μὲν τὰ γραφόμενα εἰσὶ ψευδῆ καὶ συκοφαντικὰ πᾶς τις φιλοδίκαιος ὑπόχρεος εἶναι νὰ τὰ ἀναιρέσῃ, ἂν ὅμως ἀληθῆ καὶ δίκαια οὐδὲ ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» ὑποχρεοῦται νὰ ἀποκρούσῃ. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἐξάντλησιν ἡμῶν ἔνεκα τοῦ μήκους τῶν ἐκλογῶν δὲν πρέπει νὰ λυπηταί ἡ συνάδελφος διότι καὶ ἂν ἡμεῖς ἐξαντληθῶμεν ἔχομεν προχείρους πηγὰς ἀνεξαντλήτους ἵνα ἀρδεύωμεν τὸν ἀγρόν μας, πηγὰς τὰς ὁποίας ἄλλοι πρὸ ἡμῶν, μηδὲ τῆς συναδέλφου ἐξαιρουμένης, ἐφρόντισαν νὰ πασασκευάσωσι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελεύτησεν καὶ ἐκαδέσθη μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκκλησιαστικῆς πεμπτῆς Ὁλυμπιάς Γ. Βαθανάκου θετὴ κόρη, προσφιλεστάτη ὅμως, τοῦ συμπολίτου μας Ἀλεξίου Γάγκου καὶ νύμφη 22 ἡμερῶν ἢ μᾶλλον μιᾶς διὰ νὰ ἀκριβολογήσωμεν. Περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κηδείας τῆς ἀληθῆς, ἄλλως προξενησάσης καὶ εἰς τοὺς μὴ συγγενεῖς νύμφης γράφομεν τὰ δέοντα ἐν τῇ περὶ αὐτῆς νεκρολογίᾳ.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ Γ. ΒΑΒΑΝΑΚΟΥ

Οι πρόδρομοι τοῦ ἔαρος, αἱ χελιδόνες, ἤλθον· τὸ ἔαρ φαιδρὸν καὶ ἰοστεφές ἀνακύπτει ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς φύσεως· ὁ φιλέρημος τῶν δασῶν ψάλτης ἤρχισε νὰ τονίζῃ τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐρατεινάς μολπάς. Τὸ πᾶν γελά καὶ φαιδρύνεται· τὸ πᾶν ἀναθάλλει καὶ ἐξανθεῖ ὑπὸ τὰς θαλπεράς ἀκτίνας ἡλίου ἑαρινοῦ, τελούντος τὸν νέον αὐτοῦ ὕμναιον μετὰ τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως. Τὰ ἄνθη εἰσὶ τὰ πρώτα σπέρματα τοῦ γαμηλίου τούτου δεσμοῦ ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρόκειται μετὰ μικρὸν νὰ ἐξέλθῃ ὁ εὖσμος καρπὸς καὶ ἡ παχεῖα τοῦ θεροῦς βλάστησις. Ὅποια χαρά! ὅποια φαιδρότης! ὅποια ἡ'ονή!

Ἄλλ' ἂν πρὶν ἢ ἐξέλθῃ ὁ εὖσμος καρπὸς, πρὶν ἢ τὸ θέρος συμπληρώσῃ τοῦ ἔαρος τὰ κάλλη, αὐδῶν παγερά ἀπλωθῇ ἐπὶ τὴν περὶ ἡμᾶς σφριγῶσαν φύσιν, ἂν βορρᾶς δριμύς πνεύσῃ ἐπὶ τὴν μόλις ἀνακύπτουσιν χρυσαλλίδα, ὧ, τότε ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται αὐθωρεῖ, τὴν προτέραν φαιδρότητα καὶ ζωὴν διαδέχεται ἡ ἀπαισία τοῦ θανάτου σφριγίς!

Ἀλλοίμονον! ὅποια ἀνεμοζάλι, ὅποια ἀκαταστασία! εἰς τὰ ἀνθρώπινα πράγματα! Ἐκεῖ ὅπου πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἡλιος λαμπρὸς καὶ ζωγόνος ἔδιδε τὴν ζωὴν, ἐκεῖ ὅπου πρὸ μικροῦ νεότης φαιδρὰ καὶ σφριγῶσα ἦτο ἐξηπλωμένη νωχελῶς ὑπὸ γλυκεῶν καὶ χρυσῶν ὀνείρων βαυκαλιζομένη, χειμῶν βαρὺς καταφθάνει, τάφος σκληρὸς, τάφος βαθὺς ἀνοίγεται!

Πόσον σκληρὸς, πόσον ἀντλητὴς εἶναι ὁ θάνατος!

Θηρευτὴς τοῦ κάλλους καὶ τῆς ἀρετῆς, φθονερὸς τῆς νεότητος ἐχθρὸς ἐκλέγει τὰς γλυκυτέρας τοῦ βίου στιγμὰς ἵνα κατενέγκῃ τὸ τραῦμα του. Σκοπευτὴς ἐπιδέξιός τανύει τὸ τόξον του καὶ βάλλῃ τὰ βέλη του οὐχὶ κατὰ ἀπυθνήκοτος γήρατος, ἀλλὰ κατὰ τῆς σφριγώσης νεότητος, κατὰ τῆς καρδίας ἐκείνης· τῆς ὁποίας ὁ τραυματισμὸς θὰ ἀνοίξῃ πληγὰς εἰς τόσας ἄλλας καρδίας, αἵτινες πρὸς ἐκείνην ὡς εἰς ἄγγελον ἡτένιζον. Ἀρά γε μὴ τοῦτο γίνεται ὅπως μὴ πρὶν ἡσυχάζωμεν ὅτι θνητοὶ ἐσμέν, ὅτι ἐστὶν ἀνώτερος ἡμῶν, ὁ Θεός; ὅ,τι καὶ ἂν ᾔναι ἡμεῖς βαθεῖαν αἰσθανόμεθα τὴν ὀδύνην.

Ὁλυμπιάς! δύστηνος κόρη! τὸ ὄνομά σου σημαίνει ὀδύνην, θλίψιν, πένθος βαθύ!

Δὲν εἶχεν ἐτι διανύσει ἡ ἄμοιρος πλήρεις τοὺς εἴκοσι Μαῖους. Ἦτο ἡ χαρά, ἦτο ὁ ἄγγελος τοῦ οἴκου τῆς. Κόρη ἄβρᾶ, ἐνάρετος καὶ ἐν πολλοῖς πλεονεκτοῦσα ἦτο ἡ παραμυθία τοῦ θεοῦ πα-

τρός τῆς πρὸ ὀλίγου ἐπὶ καιροῦ ἀπολέσαντος τὴν σύζυγόν του, τὴν ἀμίμητον ἐκείνην οἰχοδέσποιναν. Ἦτο εἰς τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς τῆς καὶ ὁ σκληρὸς θάνατος τὴν ἐπότισε μὲ τὸ πικρὸν ποτήριον ἀφαρπάσας τὴν μητέρα τῆς. Τὴν χαρὰν διεδέχθη τὸ πένθος. Ὁ ἀτυχὴς σύζυγος καὶ πατήρ ἠθέλησε νὰ ἀνακουφίσῃ τὸ πένθος του καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην εἰς τὸν οἶκον του. Ἐζήτησε νὰ ἀνταλλάξῃ τὸ ἔαρ μὲ τὸ θέρος· εὔρε σύζυγον διὰ τὴν Ὀλυμπιάδα του, ἣν ἡ ἀτυχὴς σύζυγός του εἶχεν ἐμπιστευθῇ αὐτῷ ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην. Καὶ μίαν ἡμέραν μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἐτέλει τὸν ὕμναιον. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ ὕμναιος ἐτελεῖτο ὁ θηρευτὴς δὲν ἐκοιμᾶτο· παρευρίσκειτο ἐκεῖ που καὶ ἀόρατος παρεμόνευεν ἵνα διὰ τῶν πικρῶν βελῶν του, φαρμακεύσῃ τὴν χαρὰν τῶν διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἐνουμένων.

Δὲν ἠνείχετο ὁ ἀπηνὴς τὴν εὐτυχίαν τοῦ νεαροῦ ζεύγους περιπλέον. Μίαν καὶ μόνην ἡμέραν τοῖς ἐχάρισε νὰ εὐθυμήσωσι!! Τὴν ἐπιούσαν τοῦ γάμου τῶν παρεμόνευεν αὐτοὺς εἰς τὸν περίπατον καὶ ἐνῷ ἀμέριμνον καὶ εὐτυχὲς διήρχετο το νεαρὸν ζεῦγος κρύφα ἐτάνυσεν ὁ ἀσπλαγχνὸς τὸ τόξον του καὶ ἐνέπηξε τὸ βέλος του εἰς τὴν καρδίαν τῆς δυστήνου κόρης! Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον ὑγιής, ἀλλὰ τὸ φαρμακερὸν βέλος μετὰ ὀλίγην ὥραν ἤρχισε τὴν ἐπιρροήν του. Ἐπεσεν ἀδιαθετὸς· τὴν ἐπομένην δὲν εἶχεν ὀρεξιν νὰ φάγῃ καὶ ἔκτοτε δὲν ἐζήτησέ τι μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς· ὅποτε ὁ θάνατος ἔτεινε τὴν σκελετωδὴ αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἐκαλυψε τὰ βλέφαρα τῆς ἀμίρου νύμφης διαχύσας σκότος βαθύ, πένθος ἀπαρηγόρητον, πένθος διαρκές, ἐκεῖ ὅπου μίαν μόνον ἡμέραν ἐπέτρεψε τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν χαρὰν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου ἐκείνου, ἐν ᾧ πρὸ εἴκοσι μόλις ἡμερῶν ἐτελεῖτο μὲ τόσῃν χαρὰν, μὲ τόσας ἐλπίδας ὁ ὕμναιος τῆς ἀτυχοῦς κόρης, ἐξήγετο μὲ τόσους θρήνους· μὲ τόσῃν ἀπελπισίαν τὸ λείψανόν τῆς!

Πόσον φρικαλέος ὁ θάνατος!

Ἐκίνησε τὴν συμπάθειαν ὄλων. Πληθεὺς πολὺ ἐν συγκινήσει παρηκολούθει τὴν κηδεῖαν τῆς. Εἶπετο τοῦ φερέτρου ὁ ἀτυχὴς πατήρ. Τὰ δάκρυά του, οἱ θρήνοι του, οἱ στεναγμοὶ του συνεχίνουν πάντας. Ὀλόλυξε· ἦτο ἀπαραμύθητος. Ὅπισθεν αὐτοῦ ἤρχετο ὁ νεαρὸς σύζυγος βαρυπενθὴς καὶ ἐπτοημένος ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτον θανάτου. Ὅλον τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος συμμεριζόμενον τὴν θλίψιν τοῦ τε πατρὸς καὶ συζύγου παρηκολούθησε τὴν κηδεῖαν μέχρι τοῦ τάφου, ὅστις ἐδέχθη τὸ ἐπίγειον σκήνωμα τῆς ἀμοῖρου νύμφης, εὐχρηθὲν γῆν ἐλαφρὰν τῇ θανούσῃ καὶ παραμυθίαν τοῖς θρηνοῦσι, πατρὶ καὶ συζύγῳ.